

Jon Hestoy:

Skal betra donsku rekordina við tveimum sekundum fyri at tryggja sær EM-luttøku

Jon Hestoy venur hart. Sjálvt jólaaftan og 1. jóladag var hørð venjing, men Jon, ið júst hevur verið skaddur, fekk tó tíð at halda føroysk jól saman við mammu síni, ið var á vitjan

Um ein veruliga vil náa nakað innan ítrótt kreyst venjing og aftur venjing.

Hesi orð noyðist Jon Hestoy at ásanna, nú hann í venjingarleguni í California, roynir at betra tíðir sínar so mikið, at hann nær undir tað krav, ið er sett sum minstamark fyri luttøku í kappingini um europeistaraheitið í svimjing.

Sjálvt jólaaftan varð Jon noyddur at venja tvær ferðir, meðan tað »bert« var neyðugt hjá honum at venja eina ferð 1. jóladag, ið jú verður hátíðarhildin á nakað sama hátt sum okkara jólaaftan, av amerikunum.

— »Annars havi eg havt ein skaða í rygginum, ið hevur forðað mær at venja í nærum tvær vikur«, sigur Jon. »Eg fekk eina fiburspronging í eini minni vodd beint við høgra herðablað, og havi eg, orsakað av hesum, ikki verið í hýlinum í nærum 14 dagar. Seinastu tvær vikurnar havi eg bert svomið stutt strekki, og ikki er skaðin heilt burturi enn, men fyri trimum døgum síðan byrjaði eg hørðu venjingina aftur. Mánadag svam eg 19 km., meðan eg týsdag svam 19 1/2 km., so vituligt føli eg meg eitt sindur avhardan nú. Frá mánamorgni til týsmorgun misti eg umleið 4 pund, og haldi eg, at hetta er »heilt hampuligt« uppá 24 tímar.

Enn eri eg ikki byrjaður styrkivenjingina aftur. Venjari mín, Mark Schubert, heldur, at tað er best um eg royni eina viku við svimjing burturav og

siðani byrji styrkivenjingina vikuna aftaná« greiðir Jon frá.

Hørð krøv

Viðari sigur Jon, at tað hevur verið ein torfør tíð fyri hann, hesar vikurnar hann hevur verið skaddur og sostatt forðaður í at venja.

»Eg lá bert heima og hugdi at sjónvarpi, beit negl og kendi meg meira og meira vónsviknan, so ikki kann eg siga annað enn, at eg eru veruliga glaður fyri at venjingar mínar eru uppafturtíknar« heldur Jon fram. »Eg havi so sanniliga heldur onga tíð at geva burtur, serstakliga ikki nú tá eg havi fingið at vita, hvørji krøv eg skal lúka fyri at sleppa við til EM og til kappingina um amerikonsku meistaraheitið. Til EM er kravið 2.05, min. meðan kravið til USA-kappingina er 2.04.89 min. — báðar tíðir eru fyri 200 m. butterfly 50 m. hylí.

Mark Schubert roynir nú at finna okkurt svimjistevni í Canada nú til várs, har eg so kann royna at koma undir kravdu tíðirnar. Hesar tíðir eru sera kravmiklar, tá eg, um eg skal náa tær, skal betra donsku rekord mína, ið er 2.06.83 við umleið 2. sek., men sjálvt um venjing mín hevur ligið nærum still, nú meðan eg havi verið skaddur, kenni eg meg væl fyrireikaðan, serstakliga andaliga. Eg havi veruliga savnað tankar mínar um komandi upp-gávuna og gjøgnum-

svomið hana fleiri ferðir í huganum. Eg meti hetta at hava stóran týðning, at ein hevur svomið kappingarstrekið fleiri ferðir í huganum áðrenn veruligi kappingina, soleiðis at ein tá kann stongja alt annað úti úr huganum« sigur Jon.

Til Danmarkar at kappast

Jon greiðir frá, at hann er nærum visur í at fara til Danmarkar í mars mánað fyri at luttaka í kappingini um innandura donsku meistaraheitið, ið verður hildin í Øbrohøllini í Keypmannahavn.

— »Men«, greiðir Jon frá, »tað hevur tíværri vist seg, at flestøll, ið hava roynt hetta, at koma úr USA bert fyri at vera við í einstakari kapping, ella fyri at vera í longsta lagi eina viku í Danmark, ongantið hava svomið upp til teirra besta, og oftast er tað tíðarmunurin millum USA og Danmark, ið hevur skuldina í hesum. Tað visir seg, at vera torført at venja seg til tíðarmunin og samstundis svimja skjótt« sigur Jon viðari.

— »Harafturat havi eg ongantið verið skjótur í einum 25 m. hylí, og um eg greiði at »kvalifiserá« meg til kappingina um amerikonsku meistaraheitið, fari eg ikki at vera heilt úthvildur, men eg vóni, at eg kann progva, at tað ber til at svimja skjótt, um ein sjálvur veruliga vil tað.

Hugnalig »føroysk jól«

Men jólni vórðu eisini annað enn hørð venjing fyri Jon. Mamma hansara, Birgit Hestoy, var yviri og vitjaði hann, samstundis sum hon nýtti høvi at vitja eina sonevnda »pennavinkonu« í Canada, sum hon hevur skrivað saman við í 40 ár, men ongantið hitt. Birgit vildi

vera við, at tað kendist heldur logið fyrst at halda jól í 25° hita og siðani fara beinleiðis at vitja eina góða vinkonu gjøgnum 40 ár, ið ein ongantið hevur sæð í veruleikanum — í 20° kulda.

Jon sigur, at jólni gjørdist sera hugnalig, bæði fyri hann og vertirnir, nú mamma hansara vitjaði.

— »Vit høvdu hálva vegna eini føroysk jól«, sigur Jon. »Vit fingi kalkun at eta, men annars var alt sum heima í Føroyum — veðrið tó undantikið, tí her var brennandi sól og umleið 25° heitt. Mamma royndi seg í køkinum, gjørdi reyðkál og brunkaði eplir — hetta høvdu tey ikki roynt fyrr, men tað dámdi teimum óføra væl — og fyri at tað ikki skal vera lygn, so gjørdi mamma eisini »ris a la mande« við mandulgávu og øllum, ja, dansa jólatræ gjørdi vit eisini og var alt hetta nakað, ið amerikanararnir ikki høvdu roynt fyrr, so tað skilið at vit settu serligan dám á jólni heryviri.

Framtíðarætlanir?

At enda greiðir Jon frá, at hann hevur hugsað nógv um, hvat hann skal takast við næsta ár.

— »Eg rokni við«, sigur Jon, »at eg komi heim til Føroyar at arbeiða nakrar mánaðar, tá hetta kappingarárið er liðugt. Seinni um árið ætli eg mær so til Danmarkar at svimja aftur, men enn er hetta bert óvissar framtíðarætlanir, men um eg fái møguleika at halda fram við venjingini her í USA, so geri eg sjálvandi hetta.

Tað, ið tó fyrst umræður, er at eg royni at tryggja mær luttøkurætt í kappingunum um europeistaraheitið og um amerikonsku meistaraheitið, so kann alt annað verða umhugsað betur seinni« endar Jon.

Jon Hestoy:

Sum vituligt er, er tað sera kostnaðarmikið at iðka ítrótt sína burturav í vónini um at gerast so mikið betri, at luttøka í teimum stóru millumtjóða kappingunum verður tryggjað, og kendist tað tí ikki sørt flevandi, ja, sum ein viðurkenning og eitt veruligt herðaklapp, at eg í fjør — umframt góða stuðulin úr Føroyum, ið eg eri ógvuliga takksamur fyri — fekk lut í legatútbýtanini frá Gunnar Nu-fonden, og hevur hetta givið mær eyka blóð á tonnina.

Grundgevingin hjá Gunnar »Nu« Hansen, ið nú, saman við danska vikublaðnum »SE & HØR«, hevur stovnst sett grunn, at styðja ítróttina fíggjarliga, at geva Jon Hestoy lut í peningagátbýtanini hetta ár, var henda:

En stor og varm tak til alle — aktive, passive ledere, organisationer — venner — som har glædet Se og Hør-fonden og mig ved at ville være med til at fejre fondens 5 års fødselsdag.

Fonden har jo vist sig at være et levedygtigt velskab og efterhånden velhavende barn, ikke minst takket være de mange plejeforældre, der har sluttet sig sammen i et slags fadderskabsfond. Og fonden er i allerhøjeste grad parat til at opfylde formålsparagraffen: at yde en hånds-rækning indenfor idrætten, hvor fondens fædre finder det på sin plads.

Og nu skal vi igen til at sprede solskin, give gaver, prøve at hjælpe, prøve at støtte, og der er jo ikke noget, bedre end at være med til at glæde andre... Og med det samme, vi er ved AGF, denne store stolte klub med de rige traditioner. En af kæmperne i dansk idræt. En klub, som gennem alle årene har aftunget respekt. Fodbold, håndbold og svømning er vel nok de tre idrætsgrene, der tegner AGF.

Her drejer det sig om svømmeafdelingen, som jo med Halbjørn Stenhaus som træner, har præsteret resultater af format. Tænk blot på Susanne Nielsson med 100 danske rekorder. Nu har AGF en mandlig svømmer, som faktisk allerede har haft en fantastisk karriere. Han har i denne sæson vundet det danske mesterskab i 400 m. medley, og han vandt 200 m. butterfly på langbane og forbedrede rekorden med 3 sekunder. Men disse resultater opnås kun ved en jernvilje — ved en enestående træningsindsats. Han har været — han er et eksempel for sine holdkammerater i alt. Til sommer vil han til USA for at prøve om den hårde amerikanske træning kan gøre ham bedre.

Se og Hør vil gerne hjælpe ham til dette. Det er færingen Jon Hestoy — iøvrigt den første færing, der har vundet.

Heldur tú ikki

sosialin